

פרוטוקול מס' 132/א

טיעונות ועדת הכספים, מיום ה', י"א באב
תש"ז - 19.7.56, בשעה 8.50.

=====

- חברי הועדה:
- י. גורי - היו"ר
 - ז. סוזנאייב
 - י. ברך
 - י. ספיר
 - נ. לוי
 - ז. צור
 - א. בהיר
 - א. הרצפלד
 - י. אפרתי
 - ח. רובין

- סופרים:
- מר הפנים י. בר-יהודה
 - מר חברי - טעם משרד הפנים
 - מר רוטנברג - טעם משרד הפנים
 - מר סילברשטן - היועץ המשפטי של משרד הפנים
 - מר גלאס - טעם משרד המיסים
 - מר סנט - טעם משרד המיסים
 - מר נוסילביץ
 - מר ספיבק - טעם האוצר
 - מר ברוש - נציב מט הכנסה
 - מר בזק - מזכיר הועדה

- סדר-היום:
1. חוק הטלורות המשותפים לרשויות המקומיות
 2. מכתב שר האוצר בענין פרסום ספר הנילומים
 3. שונות

היו"ר י. גורי:
אני פותח את הישיבה.
אנו ממשיכים בדיון בחוק הטלורות המשותפים לרשויות המקומיות.

סעיף 4

מר הפנים י. בר-יהודה:
פה אנחנו מציעים להוסיף, כדי שיהיה ברור שאי-אפשר להמשיך את 15 סיליון הל"י בלי סוף, את המסקה, ובלבד שאגרות החוב שנמדו לא יוצאו מחדש. כי עובות הממשלתית צריכה להיות לסכום מסויים, אחת אינן לזה כל ערך, והעובות יכולה להינתן לסכום קבוע ואבסולוטי.

ז. סוזנאייב:
אני מצייין בצער את עובדת העדרו של נציג משרד האוצר.

סעיף 5

י. ספיר:

אני מבקש הסבר לסלים, בכסף לתובתם.
האם זה סכום לשימוש בכספי המלווה?
בניו ירקות מקומית הגישה תקציב ובתקציב הזה היו עבודות מסויימות
אשר מתכוונים לסמן אותן ככספי האגרות האלה; אם עיריה מגישה תקציב,
הנד ההכנסה יש הכנסות מסקורות שונים - מלווה פיתוח, הכנסות רגילות,
הכנסות מאגרות אלה וכו', מי אפוא קובע שהסכום שיתקבל מאגרות אלה
סיועד דווקא לעבודות אלה? כשיש עבודות פיתוח מסויימות, סזקקות
לאיסור שר הפנים - כמו כל התקציב - השר קובע אם הוא מסכים או לא;
האם מה אנו טוענים סעיפי הוצאה שמתנים בהכנסה, ולמה יקבעו
תנאים אחרים שאינם בגדר חוק העיריות הרגיל?

היו"ר י. גורי:

הפסקה הזו, שאושרו על ידי הו"רים יכולה
להתפרט שלא כהלכה. אני רוצה לחדש כך:
תוכניות שהוצעו על ידי העיריות ושאושרו על ידי השרים. אינני חושב
שאשרים ישילו על העיריות תוכניות לביצוע סבלי שתוכניות אלו יוצעו
על ידי העיריות.

שר הפנים י. בר-יהודה:

הכוונה היתה קודם כל לזה שכספי האמיסיה
לא יכנסו לקופת העיריות בהכנסה נוספת מהם,
אלא יוכנסו שיוצאו למטרות הסויימות. כי כאשר הכספים נכנסים לקופת
הכללית יכול להתברר בסוף השנה שאטנם הוצאו לסעיפי פיתוח על חשבון
200 אלף ל"י שקיבלו 100 אלף ל"י ואילו 100 אלף הנותרים הוצאו
למקידים מאד חשובים אבל אחרים, אנו רוצים שיהיה ברור שכני שכספי חס
לקוני האגרות שהכספים יוצאו למטרות אלה ואלה, ההכנסה הזו לא תצורף
לתקציב הרגיל לכיסוי גרעונות ועוד דברים מאד, פרודוקטיביים."

בהצעה הראשונה לא כתבנו כך, כי התקציב
הפיתוח שאשר שר הפנים בלבד. אולם ברגע האחרון הסכמתי שיהיה כתוב
"אשרים", כי לא רציתי לעכב - בגלל הויכוח עם שר האוצר - הבאת החוק.
אבל כטובן שאשר תוכניות שתובאנה ותוצענה על ידי הרשויות
המקומיות.

שר בלאט:

הרעיון הזה, מבחינה טכטית, טובה בסבי
דרכים: א) השתמשנו כאן בנוסח שלילי, היינו
הרשויות המקומיות לא ישתמשו" ולהלכה הן רשאיות בכלל לא להשתמש;
ב) הן לא ישתמשו, אלא לסיסון עבודות פיתוח שאושרו על ידי השרים,
כלומר נאסר שהעבודות יאושרו ולא שיוצעו על ידי השרים.

ז. טוואייב:

אם עיריה חייבת כסף בעד עבודות פיתוח
חיוניות שביצעה אותן מתכנן, אז יצדו:
בעד עבודות אלה אינך יכולה לשלם מכספי האמיסיה, אלא רק בעד עבודות
שתבצעי סחר. אינני מבין את ההגיון שבהגבלה זו. אני חושב שצריך
לקבוע סוג עבודות ומטרות, ואם יש לעיריה חוב עבור עבודה מאותו סוג
ומטרה - אין צורך בהגבלה.

שר הפנים י. בר-יהודה:

הרי ידוע שעיריות מגישות תוכניות שנתיים
לאחר הביצוע, כדי לקבל את הכסף.

היו"ר י. גורי:

זהו בעצם מלווה של הטמטלה; ואנו יודעים
איך עיריות רבות ומכובדות השתמשו בחלק
מהכספים שנועדו לפיתוח לצרכים אחרים. לכן הזהירות הזו איננה מיותרת.

ז. צור:

אני חושב שעלינו לברר מדוע שר האוצר
דורש גם איסור טצדו. כי הלא זה ענין של
תקציב פיתוח, ונדמה לי שמספיק איסורו של שר הפנים.

היו"ר י. גורי:

על כך היה דיון טוקדם, ואם הטמטלה מציעה
כך אינני חושב שועדת הכספים תריכה לדון
בטמלה זו.

ג. הרצפלה:

אנחנו כולנו יודעים שהבעיה הזו של העיריות היא יותר שאלה של קונסולידציה.

ט. הפנים י. בר-יהודה: לא.

ה. הרצפלה:

אנו עדיין לתרועעת ואפילו דמיון מצד הרשויות הטקטיות על כך שהן אינן יכולות לבנות את עבירותיהן. ישנו גרעון, אני יודע על כך, אבל קונסולידציה זה לא גרעון. כאן נאמר, לסיטון עבודות פיתוח שאנחנו על ידי האדריכלים, אבל לא נאמר, שהיום, והלאה, כלומר יכולות להיות עבודות שאנחנו לפני שנה, או עבודות שהן בשלב של ביצוע. האם כספי האמיסיה לא יוכלו לתקן מהו בדרך רטרואקטיבית?

כאשר טאטרים תוכניות פיתוח 85% בחשבון למחזור גבוה; אצלכם, במסרד הפנים, כאשר טאטרים עבודות פיתוח האם זה היטור של 100% או הרשות הטקטית צריכה לחפש עוד מקור בטקום אחר?

היו"ר י. גורי:

בכל זאת עליך להביא בחשבון שהזרמת 15 מיליון ל"י לפסק יש בה גם סכום הקלה,

מטום בעקיפין, על הקונסולידציה.

י. טפיר:

לפי התקנות של הכנת התקציבים יש להגיש לכל עבודה תקציב מיוחד ולכל הוצאה הכנסה מסודה מסויימת. בשבילי זוהי הפתעה, כי אינני יודע אם איננו רשות טקטית נהגה כך. ז.א. שגם סכומי האמיסיה יהיו כלולים בתקציב. בשעה שיגישו תקציב, לפני ה-1 באפריל, יגישו אותו בטלוגה, כולל אותן עבודות שרוצים לממן על ידי כספי האמיסיה.

לא קיבלתי תשובה על שאלתי בדבר הטלים, ובכפוף לתנאים שקבעו השרים.

ט. הפנים י. בר-יהודה:

ערבות הטטלה היא על שניים: היא אמנם על זה זה הכסף יוחזר על ידי בטקרה שלא יוחזר על ידי הרשויות הטקטיות, אבל היא גם ערבה על כך שהכסף יוצא למטרות שעליהן הודיעו לקוני האגרות, לכן לא יכול להיות מצב שאנו נודיע כי הכספים צועדו לביצוע תוכניות אלה ואלה ולטענה יוציאו אותם למטרות אחרות. יכול להיות שתוכנית מאושרת תהיה חלק מתוכנית גדולה יותר. לדוגמה: לתוכנית הביוב של הל-אביב יש שני שלבים; עכשיו עוסקים בשלב הראשון והשלב הראשון נכנס בתחום האמיסיה. זה מטום הכסף, אין זו עבודה חדשה, אבל זהו אותו דבר שאמרנו עליו בפרוספקט, ורק מה שאמרנו בפרוספקט אפשר לעשות. פירוש הדבר שיהיה תקציב פיתוח בלתי רגיל, ויכולים להיות כמה תקציבי פיתוח בלתי רגילים. יכולה להיות גם תוספת לתקציב הפיתוח הרגיל, שהוא כולו יהיה קטור בכספי האמיסיה. הצורך בדבר טידור קונברסיה וקונסולידציה ידוע לי, אני יודע לזה, יש שיפול בפיון זה, אבל אסור לקטור זאת לאמיסיה, אם לא רוצים להרוס אותה.

חבל שלא נמצא בישיבה בנ-כוח המוצר,

כי אז הייתי מנסה לברר את האפשרות של הסכמת שר המוצר לומר בסעיף זה "שקבע שר הפנים" ולא "השרים", שתוכנית תקציב הפיתוח תהיה סזווית רמיה של משרד הפנים ולא סזווית רמיה של משרד המוצר, כלומר: עוד איזה כספים יידרשו מטנו; אבל אינני יכול להציע זאת.

אשר לתנאים, התכוונו שהכספים יוצאו לפה שהוקצבו, גם על ידי כך שבטיח, נאמר, שהם יתקבלו טול אנוני עבודה מאושרים, לא שהם יכנסו לקופה הרגילה עם התחייבות של העיריה, אלא שיהיה חשבון מיוחד עם אפשרות של שיחרור כספים וכך הלאה. זו כוונתנו. יש גם ענין של אטראי, קבלני. היות וחלק מהעבודות לא יוטמו ב-100%, אם לפי חשבוננו יצא שנוסף לזה הם מתחייבים בכספים כאלה - מה שקוראים אטראי קבלני - שהם לא יוכלו לעמוד בזה, ז.א. לא יוכלו להחזיר גם את

כספי האטיסיה, אז נקבע את מכסיטום האשראי הקבלני.

י. ספיר:

כעת אני מבין שהדבר הזה הוא הרבה יותר מרוויח לכת. התנאים שייקבעו על ידי השרים לא יהיו סוגבלים רק בשיטום כספי האטיסיה, אלא השרים ירצו לטובע שלא יוכלו לשלם התחייבות זו. ז.א. שבטגרת הרגילה של תקציב הרטריות הטקוטיות נכנס אלטנט חדש, שהאחריות של המטסלה היא ספציפית כלפי ציבור סטויים. המטסלה רוצה לתבוע לעצמה, נוסף לכל הזכריות שיש לה לפי החוקים הקיימים, גם את האפשרות לקבוע תנאים, לא רק כל זמן שנכנסים כספי האטיסיה, אלא כל עוד העיריה חייבת.

א. בהיר:

ביחס לסעיף זה אינני רואה דבריה מהפכיים.

שר הפנים י. בר-יהודה:

הדבר המהפכני היחיד הוא שכתוב, השרים.

א. בהיר:

ניקה לדוגמה את הפיתוח האקלאי. בנק החקלאות מעמיד אותם התנאים למשקים בבונה לקבל אצלו תקציב פיתוח: שהכסף יוצא לאותה מטרה, שיבטיחו כי העבודה תגמר וכו'. אני רוצה להגיד לחברי הועדה שלא יציגו טטרות אחרות לאטיסיה; איננו מדברים עכשיו על מלווה קונסולידציה לעיריות. העיריות התכוונו לסלווה פיתוח, כלומר ביצוע עבודות שהן אינן יכולות לבצע בתקציביהן הרגילים. על כן אני מציע לקבל סעיף זה בנוסחו הנוכחי, כלומר יהיה תקציב פיתוח ב', תהיינה עבודות טטויטות להן יהיה טיטון מכספים אלה ובעד עבודות אלה לא יהיו חובות ולא יהיה צורך בקונסולידציה.

היו"ר י. גורי:

אם יוצאים לציבור, פונים אליו ואטרדים לו: זהו טלווה פיתוח, הציבור קונה את המטרות האלה. אם יאטרו לו את הוא יתן 50 מיליון ל"י או 5 מיליון ל"י.

ד. סוואייב:

אני חולק על זה, כי אלה הן ניירות-ערך עם ערבות המטסלה, טבטיחים 5% ריבית, לכן האיבור יקנה אותם.

א. הרצפלד:

אני מוכן להסתפק בטעם, אינני טבקס שמכספים אלה יכסו ברעונות או יוציאו אותם לצורך קונסולידציה; שאלתי היתה פשוטה: למה צריך לקבוע זאת בצורה כל-כך לא גטישה, למה אי-אפשר להשקיע מכספים אלה בתוכניות פיתוח הנמצאות כבר בשלב של ביצוע?

שר הפנים י. בר-יהודה:

הכוונה היא לתוכניות פיתוח שיאשרו ולא לתוכניות הנמצאות בשלב של ביצוע.

היו"ר י. גורי:

אני רוצה להפנות את השומת-לב הועדה לכך שהחוק מתחלק לשני חלקים: סעיפים 1 - 5 טהורים - אם אפשר לוטר - בריח התיכון של החוק והילו סעיף 6 והילך טתחילים הסעיפים בעלי אשיבות טטנית. אני חושב שהיינו טיטיבים לעשות אם בחלק זה היינו גומרים. אני מציע להצביע על סעיפים אלה.

סעיף 1

י. ספיר:

האם עיריות ירושלים, תל-אביב וחיפה הסכימו לגם רשויות טקוטיות אחרות שתתפנה?

היו"ר י. גורי:

אתמול הוסבר זאת, יש על כך כתב בטטנות.

ה צ כ ע ה

סעיף 1 - נתקבל

סעיף 2

ז. סיווג יב:
היתה הצעה וביקשתי לקבל תשובת האוצר עליה. כדי לסגור שבין הוצאה ראשונה והוצאה נוספת לא יכניסו סדרות חדשות, הצעתי תהיה - אם האוצר לא יבטיח זאת - שהסדרות תהיינה רצופות.

טר. גלאס:
יש לי ספק אם להצעה זו יש מטענות מספטית. אין לנו גורם מרכזי בארץ, מבחינת החוק, שיכול לאשר הוצאות של אגרות חובה. נכון הובר שלגבי חברות מסחריות יש גורם אחד והוא: שר המשפטים, מפני שחברה מסחרית איננה יכולה להוציא סידרה של אגרות חוב אלא על פי רשיון של שר המשפטים, אבל זה לא חל על אגרות חוב של גופים ציבוריים. בנידון זה אין לנו מסגרת חוקית שהיא יכולה לאשר או לא לאשר את ההוצאה של אגרות חוב ובכלל של פניה לאשראי לשוק. זהו איזה הסדר שנמצא מחוץ להסדר בחוק. לכן אינני רואה מה יוסיפו המלים, ברציפות.

ז. סיווג יב:
מדובר כאן בהוצאת אגרות חוב סיווג חדש. הטענות אישורה של הכנסת. אם ועדת הכספים של הכנסת תקבל בתוכה הסכמה שאין בכוננתה לאשר הוצאת אגרות חוב. טיפוחה לא יוצאו את הסך של 15 מיליון ל"י לטובת הרשויות המקומיות - אנו פתרנו את הטאלה.

טר. הפנים י. בר-יהודה:
נדמה לי שפה אפשר להביע טענה. אם רוצים להביע טענה כזו, חשוב סיביעו אותה עכשיו. אם ועדת הכספים חושבת שצריך לשמור על זה, היא צריכה לוטר זאת בצורת טענה, לא כהחלטה, כי אין היא יכולה לשמור על החלטה כזו.

א. בהיר:
נדמה לי שאיננו יכולים לדון עכשיו על-כך, מפני שדיון זה מחייב שמסדר האוצר יגיד לנו מה הן תוכניותיו. ומאחר שכל תוכניותיו בשטח זה צריכות לבוא לאישורה של ועדת הכספים, נדון על כך בנוא העת. כשהאוצר יביא לאישור את ענין הערבות והשיחרור מסס הכנסה, אז נדון על כך. לכן אני מציע לאשר את הסעיף כעת.

הי"ר י. גורי:
לי נראה שהדאגה הזו סיווגת, מפני שבטוח שמדובר על אגרות חוב צמודות, וניתן פטור מס הכנסה, זה לא יתכן שלא יבוא לאישורה של ועדת הכספים. בטוח שלא יהיה מרחק רב בזמן - כי אם זה יימשך זמן רב איננו יכולים להבטיח שיינתן דין קדימה לאמיסיה זו - כלומר בתוך זמן שתקבל על הדעת ניתן זכות קדימה לאגרות חוב אלה. אנו אומרים - וזה נרסם בפרוטוקול - שאם בתחום זמן הגיוני תבואנה הצאות אחרות, אנו נראה תוכנית זו כבעלת עדיפות ראשונית.

א. בהיר:
אני ביסחתי זאת אחרת: כאשר נדון על הערבות ועל הפטור מס הכנסה, אז נדון על ענין הזמנים.

הי"ר י. גורי:
אינני רואה הבדל גדול בין הביטוח שלך לביטוח שלי.

ה צ כ ע ה

סעיף 2 - נתקבל

סעיף 3

שר הפנים י. בר-יהודה: ישנה הצעה למחוק את הטלים, לא פחות. מכהיבת הטעם כרגע אין שום צורך בטלים ואלה, יש רק חשש ששוב יהיו תאפורות אם כי אינני חושב שיהיו כאלה.

אשר לסעיף קטן (ב), היו כנראה שרצו לאחד אותו עם סעיף קטן (א). הנוסח המוצע לסעיף קטן (ב) הוא: השרים ושאים לקבוע בצו אישור את הצמדת המלווה, לרבות ריבית, לערך מסויים או לסדר מסויים.

אין שום ספק שהמלווה הזה יהיה צמוד, אבל אנו איננו רוצים שבחוק יהיה כתוב: הצמדה, כעל דבר קיים וקבוע כאילו לעולמים. לכם חשוב שאתם אחר-כך, כאשר תאשרו את ההצמדה, תוך כדי הודעת האוצר על ערבות, שלא אתם תהיו המכניסים את האלמנט הזה. בחוק אנו מבקשים לנסח זאת לא בצורה אכסלולסיבית, שזה מוכרח להיות, מתוך הודעה שהפעם נבקש ערבות עם צמידות.

היו"ר י. גורי: האם יו"ר ועדת הכספים יכול להודיע על כך מעל במת הכנסת?

כן.

שר הפנים י. בר-יהודה:

אם בסעיף 1 משאירים את הטלים, בין לבדן, אי-אפשר למחוק כאן את הטלים, לא פחות.

עו"ד גוסטילביץ:

אם כך ישנה הצעה למחוק את הטלים, בין לצה, בהיו"ר בסעיף 1.

היו"ר י. גורי:

במקרה זה אין טעם למלה, בצירוף בסעיף 1.

י. ספיר:

מלבד תל-אביב, חיפה וירושלים יש עוד עיריות. אפשר לומר במקום, בצירוף

היו"ר י. גורי:

יחד או עם.

האם לפי הנוסח החדש השר יכול לקבוע שסידרה א"י היא רק בשביל תל-אביב וחיפה?

י. ספיר:

לא, זאת הבטחנו קודם כאשר חשבנו שהעיריות לא טובות, אבל עכשיו הן טובות.

שר הפנים י. בר-יהודה:

אם רוצים שיהיה ברור אפשר להוסיף: וכל העיריות והמועצות המקומיות שהשרים

עו"ד גוסטילביץ:

יפרטו בצו אישור.

מפני שהלוונה ברורה אני מציע להשאיר זאת למנסחים.

היו"ר י. גורי:

ה צ ב ע ה

הוחלט למחוק בסעיף 1 את הטלים, בין לבדן ובין

הצעת ח"כ ספיר, להשאיר בסעיף 3 (א) את הטלים, לא פחות - לא נתקבלה

סעיף 3 (א), בהצעת הממשלה - נתקבל

י. ספיר:

אשר לסעיף 3 (ב): האם הטושב הצמדת סלווה
הוא טושב חוקי? בסעיף זה נאמר שרשאים
לקבוע את הצמדת הסלווה ואילו במקום אחר נאמר שהשרים יקבעו גם
תנאים. בקשר לכך אני רוצה לעודר שאלה שאינני יודע אם היא נוגעת לסעיף
אז זה או לסעיף אחר. במטרות הסלווה הזה מופיעות גם עבודות פיתוח
כאלה שהתשלום עבורן אינו נופל על הציבור הכללי אלא על חלק מהציבור,
כלומר על ציבור מסויים, בייוב, למשל, נופל על חלק מציבור מסויים,
כבישים - גם כן, בכל אופן עבודות אלה אינן משתלמות על ידי העיריה
מתקציבה כללי כפי שהיא משלמת בניית בית-ספר; ומאחר שהשרים יקבעו
תנאים לגבי כל הענין הזה, אני מעורר את השאלה: מה יהיה גורל אותם
תשלומים שיחולו על חלק ממסלמי המסים, כאשר יצטרכו לחזיר את הסלווה,
האם הם יהיו צמודים לתנאי הסלווה או שזה דבר נפרד? אם הם יהיו
צמודים לתנאי הסלווה אני רוצה לעודר שאלה.

שר הפנים י. בר-יהודה:

אני מציע לחה"כ ספיר לתקן את דבריו
בנקודה אחת. הוא אמר שזה חל לא על כל
מסלמי המסים ואין אף מס שחל רק על חלק ממסלמי המסים, כל המסים
מחולקים כך שחלק אחד נופל על חלק ממסלמי המסים, כל המסים העירוניים
הם כאלה. או המס משתלם על ידי בעל רכוש, או על ידי בעל דירה, או
על ידי מי שמקבל מונה וכו'. לכן אין כאן מקום לעודר שום שאלה
סיוודת.

י. ספיר:

הענין לדעתי הרבה יותר ברור; כאשר
אמרת, על חלק ממסלמי המסים. אני קובע:
לא כלל הענינים שהעיריה עושה, כי שם אין הצמדה; ואילו כאן, לגבי
המטרות שבשבילן ניתנת האמיסיה, ושהיא קשורה בהצמדה, מכניסים אלמנט
חדש, מפני ששום מס אחר איננו קשור בהצמדה. כאן, בין המטרות האלה
קובעים מראש איזה חלק יצטרך לשאת. בייוב - זה חלק ממטרות האמיסיה,
ואנחנו קובעים מראש שאת הביוב ישלמו סוג מסויים של מסלמי מסים,
שעליהם אנחנו מטילים את התשלום המוצמד. אני שואל: האם זה יהיה חלק
מהתוכנית שהשרים יקבעו בתנאים שלהם, שיחייבו את האנשים, שיצטרכו
לשלם עבור חלק מתוכניות הפיתוח שיסומנו במיוחד על ידי האמיסיה הזאת,
לשלם תשלומים לפי תנאי ההצמדה?

שר הפנים י. בר-יהודה:

אינני טוכן לתת שום התחייבות בענין זה.
זהו משלם מסים ככל שאר מסלמי המסים.
בדרך-כלל ענין ההצמדה זהו דבר שבכל רגע ובכל דרך שנוכל להינצל ממנו -
צריך לעשות זאת לגבי כל מסלמי המסים; ובכל מקום שאין לנו דרך
להינצל אנו הולכים אליו כאל הכרח לא ממונה. אולם אינני מוכן לתחייב
לגבי שום סוג של מסלמי מסים במיוחד.

הינ"ר י. גורי:

חשובתו של שר הפנים היתה ברורה, והויכוח
בענין זה אין מקום להמשיך בו, אלא אם יש
הצעה אחרת.

י. ספיר:

בסעיף זה מדובר על אחריות הממשלה, או יותר
נכון על חנאי הסלווה הזה, שלגבי קוני
האיגרות הוא יכול להיות צמוד. אני שאלתי אם אני יכול לעודר את השאלה
השניה בסעיף זה, אבל לי נדמה שלא. אני שואל באיזה סעיף אני יכול לעודר
שאלה זו, כי פה מדובר על הקונים.

שר הפנים י. בר-יהודה:

בסעיף 5.

ה צ ב ע ה

סעיף 3 (ב), בהצעת הממשלה - נתקבל

סעיף 4

אין הערות

סעיף 4, כהצעת הממוזלה - נחקבל

סעיף 5

היו"ר י. גורי:

אני רוצה להפנות את חשומת לב חברי הועדה שבחשובה לשאלה שלי אמר מר גלאס, שאלה הן תוכניות שאושרו על ידי השרים ושהוצעו על ידי הרשויות המקומיות, כלומר אין חשש שהשרים יכפו תוכניות על הרשויות המקומיות.

י. ספיר:

אני מציע שאהרי המליח "למימון עבודות פיתוח" חבוא המלה "בחקציביהן".

אשר להצעתי השניה, שדיברתי עליה לעיל, אנסה

לנסח חיקון קונקרטי.

שר הפנים י. בר-יהודה:

אם יחקבל החיקון השני שלך - אקח את החוק בחזרה.

היו"ר י. גורי:

אשר להצעתך הראשונה, אם ברור שהכוונה היא כי עבודות פיתוח אלה מוכרחות להיות בחקציב העיריה - אין לי התנגדות לקבל את הצעתך.

שר הפנים י. בר-יהודה:

אני רוצה שיהיה ברור שנוסח זה אינו מחייב את השרים לטום דבר.

היו"ר י. גורי:

ה"כ טפיר מציע להזכיר את המלה "בחקציביהן" כדי לקבוע שחקציבי הפיתוח הם בטסורת החקציב.

שר הפנים י. בר-יהודה:

גם מחוץ לחוק זה יש עוד משהו, בלי חקציב בלתי רגיל לא יכול להיות דבר זה; מפני שאם אפילו יהיו אישורים בודדים לעטר עבודות, יהיו 10 חקציבים בלתי רגילים. אבל אם אחט רוצים להכניס מלה זו - אינני מחנגד.

י. ספיר:

הצעתי השניה היא להוסיף את תוספת: מתנאי שהצמדה לכי סעיף 4 לא תחול על אותם תושבים שלפי החוק הם מחוייבים בתשלום מיוחד עבור העבודות שיבוצעו לפי חוק זה.

שר הפנים י. בר-יהודה:

אם הצעה זו תחקבל - אקח את החוק בחזרה.

ח. אריאב:

אולי ייאמר שהחנאית ייקבעו בתקנות שיהיו טעונות אישור ועדת הכספים.

י. ספיר:

אני רוצה להסביר מדוע אני חייב לעמוד על נקודה זו. אינני יודע איזה סכום מכספים אלה יושקעו בבניוב, אבל הבניוב, אם אינני טועה, - מחוץ לטטח עירוני - חל במאה אחוז על בעלי הבתים והמגרשים אשר ברהובות שהוא עובר בהם. ז.א. עם עצם ביצוע תוכנית הבניוב הסכומים אשר יוטלו על בעל הבית, לצורך הבניוב הזה, עצם הסכום עצמו, אפילו האורגינאלי, ללא הצמדה, יהיה שקול להכנסת בעל הבית שהוא יקבל במשך 15 שנה. ולא זו בלבד, אלא שהתשלום יהיה מוצמד, וזאת בטעה שיש חוק המקפיא את שכר הדירה. פירוט הדבר, שלא די שלוקחים את שכר הדירה ל-10 שנים, אלא לוקחים פשוט את כל הרכוש של בעל הבית. אם זוהי הכוונה - נעשה הלאמה של הבתים ונפטר מהענין הזה.

היו"ר י. גורי:

אי-אפ"ר לעלות דבר והיפוכו, וטר הפנים
המביר זאת. אם נקבל את החיקון הזה אנו נעטה

דבר והיפוכו.

טר הפנים י. בר-יהודה:

אני מוכן להוסיף מטפט להבטחה: אני מסכים שכל
ענין מסוג זה לא יהיה קטור באמיסיה, אם
יהיה באפשרות העיריה לבצע עבודות אלה מחקאיבה היא - חבצע אוהן, אבל
אינני מסכים לומר בעת ובעונה אחת דבר והיפוכו.

(המטך היטיבה רטמה מ.י)

לפני כן רשם אם

ועדת הכספים - 19.7.1956

מ.י.

היו"ר י. גורן:
 לאדם יש זכס שעלה פי כמה והכנסתו גם ירדה, אינני יכול להוציא אותו מכלל האחריות לתנאי ההצמדה, כי ענין ההצמדה מתפשט גם על הזכס שלו שעלה, אף על פי שהכנסתו סמנו ירדה.

ז. סולוביץ:
 אני לוקח בנין תעשייתי שעל ידו יבצעו את הביוב, או כשנותנים ציוד לספעל תעשיית בתשלום, בעל המפעל מחליט אם לקחת את הציוד או לא, וכשהוא מחליט, אז נותנים לו בהצמדה לחצי, יש דירוג שלם. אם אתה מעביר ביוכ, אינך שואל אותו, אתה מסיל עליו חובת תשלום.

ספי"ר:
 אני רוצה קודם כל לסלול את ההתנגדות של יושבי-הראש לזו כוח רחב, כי פה במשפט אחד או בהעדרו נקבע גודלו של מסק מסויימים.

כל מסק כזה, מחוץ לספולת מיוחדת בו, מתפתח ומתפשט לאור התנאים הייצורים את ההצמדה הזאת. בשטח זה של בתיים להשכרה יש חוק שטם תקרה לאפשרות של ההתפתחות המקבילה להתפתחות האינפלציונית. אם אני בא הייום לעשות צעד שהוא פשוט הפקעת ולדמי, אז יצדק שיש הפנים שיאמר שאותו מסלם המסיים הכללי ייחנה מן הביוב והכספים לא פחדה מבעל הבית. הוא יטא בהפרש סמנו הוא נהנה. סחיס הבית אינו עולה מזה.

הספי"ר י. גורן:
 אני קובע שחבר הכנסת ספי"ר המכיר עכשיו מה שהיה מסובך כבר קודם. אעמיד את הצעתו להצבעה.

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת ספי"ר - לא בתקבלה.

סעיף 5 - ג ת ס ב ל

(הסתייגות לחבר הכנסת ספי"ר).

הספי"ר י. גורן:
 הדיון בהמסך הסעיפים ייעשה בוועדת משנה.

עכשיו אני מביא הצעה בענין משכורת השופטים. אנחנו קיבלנו הצעה שהשופטים צריכים לקבל מפרעה בשיעור שנקבע שתכסה להם הפסד מסויימים משולי 1955 ו-1956. היות ולא הספקנו לגמור את הדין ואנחנו מוכרחים לדחות אותו עד לאחר הפגרה, אני מציע שיישלח מכתב ברוך לשר האוצר וכו' יאמר שבחודשים אוגוסט, ספטמבר ואוקטובר יקבלו השופטים חלק רביעי מאותה המפרעה שקיבלו בחודשים יוני ויולי, בשלושה שיעורים לפי אותה המתכונת. זו מסקנה הגיונית מהסוג שנוצר בענין זה.

נבחרה ועדת משנה שיטבה עם הייצורים והביאה הצעה שה אחד, להוסיף 400 פר' על כל ליטר. יש כאן איזו טעות שצריך לתקנה.

ש. בזק:
 הוועדה קיבלה החלטה עקרונית שסכום הבלו יהיה 400 לישות לטונה. מתברר שבענין אלוהול המסקל הוא קצת שונה, בטונה יש קצת יותר טאלף ליטר, לכן המס הוא יותר גבוה מזה שהוועדה התכוונה לו. אחרי בירור עם אנשי סלונה חובה הוחלט לתת 400 פר' לקילוגרם בטקום 400 פר' לליטר, וזה פותר את הבעיה.

ז. סולוביץ:
 מה נקשר למכתב של ייצוגי משקאות ספרי הדר?

היו"ר י. גורן:
 קרחה כאן טעות שאני אשים לה. עכשיו נתקבל מכתב משר האוצר (קורא את המכתב). נקיים בירור נוסף בענין זה.

י. אפרתי:

מה בענין נפגעי הנאצים?

היו"ר י. גורי:

טר האוצר הודיע לי שמכינים חוק.

י. אפרתי:

אני הבינותי כאילו הממשלה גמרה את הכנת החוק, והייתי מסוכנע שהוא יוכא לכנסת. יושבת כאן מסלחת שלהם כבר כמה ימים ואין לי מה לומר להם.

היו"ר י. גורי:

האחריות עכשיו היא על הממשלה ועל נשיאות הכנסת.

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשט"ז - 1956.

היו"ר י. גורי:

נתקבלו הצעות מחבר הכנסת צור בענין ספר הנישומים. הוא מציע:

(א) להטות ולבדוק את החשבונות והתביעות טנישומים כעלי הכנסות גדולות עבור השנים הקודמות;

(ב) לפרסם להכא את ספר הנישומים לפי סדר אלפא-ביטא, לכלול בו את כל הבוגרים שלמעלה מגיל 18 שנה לפי רישום התושבים, וכן לכלול בו את כל החברות;

(ג) לפרסם את ספר הנישומים סיד עם קבלת ההצהרות והערעורים ולא לחכות עד גמר השומה;

(ד) הטלת עונשים כבדים על רואי-חשבונות שחתמו על ספרי חשבונות תוך מתן יד להעלמת ההכנסה הנכונה.

אשר לסעיף השני של הצעת חבר הכנסת צור, אני מבקש להצמיד את הדיון לנושא השני. אשר לסעיפים האחרים - אני מציע הצעה פשוטה שוועדת הכספים תחדל לעסוק בענין זה. עוד מעט אציע הצעה בקשר לסכתבו של טר האוצר שהיו בו שלושה חלקים. אחד דן באופן הפרסום של רשימות הנישומים השכירים; הסעיף השני בקשר לעצמאיים; והשלישי - בנוגע לבנקים.

בנוגע לשני הסעיפים הראשונים הונעה בקורת מכל קצוות השולחן; יש נטייה שספר הנישומים יפורסם לפי סעיף ב' של הצעת חבר הכנסת צור. אולם קרה דבר מה: מסדר האוצר הכין את החומר והוא ערוך לפרסום, ויכולים לפרסם אותו לפי מה שאמרו קבענו בחוק שאנחנו מכינים היום לאישור הכנסת, לא יאוחר מ-31.8, אם לא יחול שינויים טרחיקי לכת. אבל אם נציע מהפכה, זה ענין לחודשים רבים, ואז פרסום ספר הנישומים יכול להתקרב לשנה הבאה.

אני מציע שאנחנו נחליט אד הוק שספר הנישומים יפורסם כמו שהוא, דהיינו שהשכירים עד 3,000 לירות לא יפורסמו; ט-3,000 לירות ומעלה - כן. עצמאיים, עד 2,000 לירות לא יפורסמו; למעלה מזה - כן, אם כי זה לסורת רוחי.

אם לא זה - יש רק מוצא אחד, שאני אולי לא מביע כרגע התנגדותי לכך, אבל יכול להיות שלחברי הוועדה יש ענין להתנגד, שהפרסום בכלל ייחדה לחסשה-סשה חודשים.

אם כן יש לוועדה שתי אפשרויות: או לפרסם את החומר שהוכן, או לדחות. אצביע את שתי האפשרויות.

ה. רובין: האם אנחנו יכולים לאשר דחיה?

היו"ר י. גורי:

לא. איננו צריכים לתת אישור לדחיה. אנחנו יכולים להחליט אם לפרסם הכל - אז יגיד לנו טר האוצר שאיננו יכול לעמוד בתאריך של 31.8 אלא ב-31.3 שנה הבאה. אז

ג. צנר: אני מציע לא לעכב את פרסום ספר הנישומים, אלא שיהיה סיכום כולל לגופו של דבר ביחס לעתיד, שאנחנו אמנם לא רוצים לעכב את פרסום של הספר השנה, אבל אנחנו סודיעים לאוצר שדעתה של ועדת הכספים לאור ספר הנישומים הקודם ולאור הדיונים השנה היא שצריך לתקנו.

ס. חזני: מאחר שהחומר הן כן וחייב להתפרסם עד 31.8, אני מציע לפרסם אותו הפעם כמו שהוא ואחר כך יבוא תיקון.

א. כהיר: אני מציע שנדון בהצעותיו של חבר הכנסת צור אחרי הפגרה, כי אני רוצה להצביע בעד ההצעה השניה שלו, אבל לחבר הכנסת חזני יש תיקון.

אני מציע שוועדת הכספים תחליט שהיא תניח על שולחן הכנסת את החומר עוד לפני הפגרה. לעומת זאת אני מצטרף להצעה שספר הנישומים יפורסם הפעם כפי שהאוצר הכין אותו.

היז"ר י. גורי: אני שומר לחבר הכנסת צור עוד אפשרות אחת שהוא יציע את הצעתו, אם היא תקבל - נ"ח; אם לאו - הוא יוכל להצטרף להצעתו של חבר הכנסת חזני.

ח. רובין: הצעה זו אינה נראית לי, לא של חבר הכנסת בתיר ולא של חבר הכנסת חזני, גם מתוך כך שאני מרגיש מה עוסק מאחורי ההצעה שהיא טכנית כביכול. ואת הסגמה הזאת שעומדת מאחורי זה אינני מקבל.

א. כהיר: אני סודיע לך שמאחורי הצעתי אינה מסתתרת שום סגמה.

ח. רובין: אני מוכן לקבל את הצעת שר האוצר, פרט לענין הבנקים, ומוכן לחזור לדון בענין זה.

י. ספיר: עובדה היא שספר הנישומים נתקבל מצדדים שונים בטרוניות קשות על צורת הפרסום. אז התוצאה תהיה שוועדת הכספים ישנה ודנה, ובינתיים התפרסם הספר בצורה אחרת. מה הטעם לכך?

ס. חזני: לדיון הבא בשאלת הבנקים אני מציע להזמין את ד"ר ברס.

היז"ר י. גורי: אני מציע לפנות לבניד הבנק שהוא יתן חוות דעתו בענין זה.

א. כהיר: הצעתי: לשמוע גם את חוות דעת ועדת הבנקים.

היז"ר י. גורי: אנחנו עוד נחליט את מי להזמין לדיון.

אשר לדו"ח מבקר המדינה, אמרתי לנשיאות שניסים ב-31.7 את המושב, חבר הכנסת סוזניב הביע סורת רוח על אופן העבודה בקשר להכנת הסיכומים וההצעות לדו"ח המבקר. בענין זה יש שני חלקים של אופן ההכנה, זה ענין של הרבה מאד שעות עבודה. מביאים לוועדת המסנה סיכומים, עוברים עליהם, שומעים חילופי דברים, אחר כך אני מביא הצעות, ולאחר מכן אני מביא זאת בפני הוועדה כולה והיא על פי רוב סומכת על ועדת המסנה.

עלינו לשמור על החוק. החוק מחייב אותנו להניח את דו"ח מבקר המדינה על שולחן הכנסת ב-30.6, את הסיכומים וההצעות. אני חושב שהוועדה צריכה לתת את ידה לענין הזה. הניחותי מדברי חבר הכנסת סוזניב שהוא מציע לדחות את הדיון. ינסק את הצעתו.

ז. סנזיב:
 דו"ח מבקר המדינה משנה מעורר כמה בעיות רציניות ויסודיות. יש בעיות של תקציבי המדינה וביצועם והיחסים של שר האוצר לתקציבים. ובכך יש חוסר רב שצריך לעבור עליו, ומלבד זאת חברי ועדת הכספים רוצים להתייעץ עם חברים אחרים בסיעה, איבני רואה אפשרות פיזית לכך. לא נוכל להגיש את הסיכוסים וההצעות בצורה מתקבלת על הדעת.

יש לי הצעת פשרה, הדיון בכנסת בין כה וכה לא יתקיים, אבל מצד שני על החוק כבר עברנו, התאריך של 30.6 כבר מאחורינו. אני מציע ששנועיים לפני סוף הפגרה תתכנס ועדת המסנה ותסיים את עבודתה, כך שבתחילת מושב החורף יונח הדו"ח על שולחן הכנסת.

א. בתיך:
 היינו צריכים להניח את דו"ח מבקר המדינה על שולחן הכנסת ב-30.6. בעתונות הופיעו ידיעות שהדו"ח יונח לפני הפגרה. אני מציע שתימסר הודעה מטעם ועדת הכספים שהוחלט פה אחד להשאיר את זה עד לאחר הפגרה.

ח. רובין:
 אני חושב שזה פגם, ומציע שתימסר הודעה בכנסת, שאין ביכולתה של ועדת הכספים לעבור על הדו"ח, ולכן היא סודיעה שזה יהיה רק אחרי הפגרה.

תינ"ר י. גורי: אעשה זאת.

הישיבה נעולה.

הישיבה נסתיימה בשעה 11.10.